

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Haller Ügyvédi Iroda ügyintéző dr.Haller Zoltán ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Koplányi Magdolna jogtanácsos által képviselt Vám- és Pénzügyőrség Közép-dunántúli Regionális Parancsnokság (8000 Székesfehérvár, Prohászka O. u. 42.) alperes elleni jövedéki ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2008. szeptember 23. napján meghozott 11.K.21.512/2007/10. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperes részéről 11. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 10.K.21.512/2007/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A le nem rótt 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Tatabányai Fővámhivatal pénzügyőrei 2007. június 18. napján próbavásárlást és jövedéki ellenőrzést végeztek a felperes által üzemeltett nem jövedéki engedélyes kereskedelmi egységben. Az ellenőrzés során megállapították, hogy az üzlethelyiség raktárában 1 db 22 literes kannás kékfrankos bor bontott állapotban lelhető föl, melyben az ellenőrzéskor kb. 15 liter bor volt.

Vizsgálták a készleten tartott jövedéki termékek származását is. Ennek körében rögzítették, hogy a készleten tartott jövedéki termékek közül 2 db 0,05 literes Kalinka vodka származását az ellenőrzéskor közreműködő alkalmazott nem tudta igazolni.

A felperes 2007. június 21. napján az elsőfokú hatóságnál az említett termék származásának igazolására bemutatta a Zwack Unicum Nyrt. által kiállított megrendelő lapot.

Az igazolást kiállító társaság képviselőjének meghallgatását követően az elsőfokú vámhatóság határozatával az adózás alól elvont jövedéki termék forgalmazása miatt 100.000 forint jövedéki bírság, 90 forint jövedéki adó, a raktárban bontott bor tárolása miatt 20.000 forint mulasztási bírság, összesen 120.090 forint közteher megfizetésére kötelezte a felperest.

A határozat elleni fellebbezést követően az alperes a 2007. október 19. napján meghozott 4541/2007. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Határozata indokolásában kiemelte, hogy a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2003. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 110. § /7/ bekezdésébe ütközően a felperes az üzlethelyisége raktárában bontott kannában szőlőbort tárolt. Ezen túlmenően idézte a Jöt. 110. § /3/ bekezdését, 114. § /1/ bekezdés b/ és /2/ bekezdés b/ pontját azzal, hogy a felperes által becsatolt bizonylat nem igazolta hitelt érdemlően a lefoglalt alkoholdermék (2 db 0,05 literes Kalinka voda) származását. Az alkoholdermék adózás alól elvont jövedéki terméknek minősül, amely után a felperes, mint a jövedéki termékkel gazdasági tevékenységet folytató egyéni vállalkozó, jövedéki bírság és jövedéki adó fizetésére köteles.

A felperes keresetében az alperesi határozatnak az elsőfokú határozatra is kiterjedően történő hatályon kívül helyezését és alperes új eljárás lefolytatására kötelezését kérte arra alapozottan, hogy a kóstolómintaként kapott alkoholdermék származását hitelt érdemlően igazolta. A Kalinka vodka kereskedelmi forgalomba nem került, ezért adózás alól elvont volna sem állapítható meg.

A megyei bíróság jogerős ítéletével a felperesi keresetnek részben helyt adva, az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően, a jövedéki bírság és jövedéki adó vonatkozásában hatályon kívül helyezte. Többek között idézte a Jöt. 114. § /1/ bekezdés b/ és /2/ b/ pontjában foglaltakat, hangsúlyozva, hogy a vodka származásának igazolásaként bemutatott megrendelőlap a lefoglalt alkoholdermék eredetét hitelt érdemlően igazolta. Rámutatott arra is, hogy a kóstolóminták nem kerültek kereskedelmi forgalomba, azokat kifejezetten u.n. direkt marketing keretében adta át a kereskedő a felperes részére. A hivatkozottakat a peres eljárásban meghallgatott tanú is alátámasztotta.

A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, kérve annak hatályon kívül helyezését, a felperes keresetének elutasítását. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Jöt. 114. § /2/ bekezdés b/ pontját, és a Pp. 221. § /1/ bekezdését, ugyanis nem állapítható meg, hogy a jövedéki termék származásának igazolására a bíróság a megrendelőlapot vagy a meghallgatott tanú

vallomását fogadta el bizonyítékként. Egy okmány hitelt érdemlőnek való minősítése azt feltételezi, hogy az okiratban foglaltakat az arra vonatkozó külön bizonyítás nélkül is valónak kell elfogadni. Rámutatott, hogy a tanúbizonyítás a „más hitelt érdemlő módon” való bizonyításra nem alkalmas, az a számla (a számlát helyettesítő okmány) hiányát nem pótolja.

Az ezzel ellentétes jogértelmezés eredményeként a jövedéki termékek- nyomon követhetősége bizonytalanná válna, annak megbízható vámhatósági ellenőrzése ellehetetlenülne, a jövedéki adó megfizetésének biztosítása nem érvényesülne.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § /1/ bekezdése tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Pp. 270. §-ának /2/ bekezdése értelmében a Legfelsőbb Bíróságtól jogszabálysértésre alapítottan lehet a jogerős ítélet felülvizsgálatát kérni. Anyagi jogi és eljárási szabályok megsértése egyaránt alapot adhat a felülvizsgálati kérelem előterjesztésére, azonban ha olyan eljárási szabálysértés nem történt, amely az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatással volt, a megtámadott határozatot hatályában fenn kell tartani. Amennyiben a bírósági ítélet tényállása iratellenesen került megállapításra, vagy okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó módon történt a bizonyítékok mérlegelése, akkor az eljárási szabálysértés megállapítható. Nem állapítható meg ugyanakkor jogszabálysértés, ha a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok szabad mérlegelését támadja.

A Jöt. 114. § /1/ bekezdés b/ pontjából fakadóan nem adóraktárban előállított jövedéki termék birtoklása esetén, a természetes személy jövedéki bírságot köteles fizetni. A Jöt. 15. § /2/ bekezdése a/ és 17. § /3/ bekezdése értelmében pedig a jogellenesen birtokolt adózatlan termék után adófizetésre is kötelezett.

A jövedéki termék adózott voltának bizonyítása körében a Jöt. 114. § /2/ bekezdés b/ pontja tartalmaz szabályokat. E szerint amennyiben a jövedéki termék adózott voltát a birtokosa, szállítója, értékesítője, felhasználója számlával, egyszerűsített számlával, termékkísérő okmánnyal, borkísérő okmánnyal, egyszerűsített kísérőokmánnyal, vámokmánnyal, illetve más, hitelt érdemlő módon nem tudja bizonyítani, azt a Jöt. 114. § /1/ bekezdése alá tartozónak kell tekinteni.

A üzlethelyiségben előtalált 2 db 0,05 literes vodka nem ellenérték fejében, hanem kóstolómintaként került a felpereshez, mely tény a meghallgatott tanú egyértelműen alátámasztotta.

A Legfelsőbb Bíróság kiemeli, hogy a termék jellegénél fogva számla kiállítása kizárt, azonban ez nem jelentheti azt, hogy a származást egyéb, hitelt érdemlő módon a felperes ne bizonyíthatná. A megrendelő lap nem szigorú számadású nyomtatvány, annak nincs jogszabályi akadálya, hogy a megrendelés tényét igazoló okiratot a kiállító utóbb pótolja. A jövedéki termék származásának igazolására a tanúbizonyítás valóban nem alkalmas, azonban arra igen, hogy a megrendelő lapban foglaltak valóságtartalmát, annak hitelt érdemlő voltát alátámassza. A kóstolómintának az üzletkötő részére történő kiadását a 8. sorszám alatti beadvány mellékletét képező okiratok (árumozgási bizonylat mintavételi jegy) is bizonyítják. A kóstoló italok az adott termék bevezetését szolgálják, címkézésük a szabadforgalomba kerülő alkoholtermékekétől eltér.

A Legfelsőbb Bíróság jelen ügyben olyan eljárási szabálysértést nem észlelt, amely a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését indokolná; a megyei bíróság a bizonyítékok okszerű, helyes mérlegelésével állapította meg, hogy az alkoholtermék eredete hitelt érdemlő módon bizonyított. A rendkívüli jogorvoslati eljárásban a Pp. 275. § /2/ bekezdése értelmében nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésének.

A megyei bíróság az alperes érveit megvizsgálva arra az álláspontra jutott, hogy a megyei bíróság a fentebb részletezett hibáktól mentesen állapította meg a tényállást, a bizonyítékokat egyenként és összességükben helyesen értékelte, azokról a Pp. 221. § /1/ bekezdésében foglaltak mentén az ítélete indokolásában számot adott.

A Legfelsőbb Bíróság végül megjegyzi, hogy a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Kfv.III.27.847/1997/5. számú ítélet jelen ügyétől eltérő tényálláson alapszik.

Az alperes által hivatkozott eljárási és anyagi jogi szabályokat a jogerős ítélet nem sérti, ezért a bíróság azt a Pp. 275. § /3/ bekezdése szerint hatályában fenntartotta.

A felülvizsgálati eljárásban a felperesnek költsége nem merült fel, ezért a Legfelsőbb Bíróság arról nem rendelkezett.

A per tárgyi illetékeljegyzési joga okán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes személyes illetékmentességére tekintettel, a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-ában foglaltakra, az állam viseli.

Budapest, 2009. november 2.

*Dr.Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr.Sperka Kálmán sk. előadó
bíró, Dr.Márton Gizella sk. bíró*

A kiadmány hiteléül:

bírósági írnok